

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/53/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315207799
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315207799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobkyne: S. W. , narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom A. č. XX, zastúpená JUDr. Michal Krutek, s.r.o., Trnava, Hlavná č. 11, IČO: 47 254 581, za ktorú koná JUDr. Michal Krutek, proti žalovanému: Y. D. W. , narodený dňa X.XX.XXXX, trvale bytom S., M. č. XXXXX/XX, zastúpený JUDr. Andrej Gara, advokát, Bratislava, Štefánikova č. 14, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 20. septembra 2016, č.k. 21 C 279/2015-164, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 20. septembra 2016, č.k. 21 C 279/2015-164, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 20. septembra 2016, č.k. 21 C 279/2015-164, zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. U., stavba - rozostavaná stavba, bez súpisného čísla, postavená na parcele č. XXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 126 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c/ a § 217 veta prvá C.s.p. Pokiaľ ide o vecné odôvodnenie rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala určenia, že nehnuteľnosť patrí v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva jej a žalovaného. Hlavným predpokladom úspešnosti určovacích žalôb je preukázanie naliehavého právneho záujmu na určení v zmysle § 137 písm. c/ C.s.p., pričom súd v každom štádiu konania musí mať preukázanú existenciu takéhoto záujmu, v opačnom prípade, bez skúmania vecnej stránky veci, musí žalobu ako neprípustnú zamietnuť. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za nesporne preukázané, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo právoplatne rozvedené dňa 29.4.2016. Dňa 13.9.2016 podal žalovaný proti žalobkyni žalobu o vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva, vedenú na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 11 Pc 5/2016, ktoré konanie ku dňu rozhodnutia v prejednávanej veci nebolo právoplatne ukončené, pričom do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahrnul i rodinný dom, ktorý je predmetom žaloby v tomto konaní. Žalobkyňa svoj naliehavý právny záujem na určovacej žalobe preukazovala tým, že výrokom súdu sa odstráni právna neistota medzi stranami sporu zápisom jej osoby ako bezpodielovej spoluvlastníčky na list vlastníctva, ako aj tým, že bez rozhodnutia súdu nebude účastníčkou stavebného konania, týkajúceho sa predmetnej rozostavanej stavby rodinného domu ako manželka žalovaného a tento by nehnuteľnosť bez jej vedomia a súhlasu mohol odpredať tretím osobám. Keďže žalovaný fakticky popiera vlastnícke právo žalobkyne k predmetnej nehnuteľnosti tvrdiac, že si neželá, aby žalobkyňa do nehnuteľnosti vstupovala (bráni

žalobkyňa vo vstupe do nehnuteľnosti bezpečnostnou službou), spoluvlastníctvo žalobkyne bude pred štátnymi orgánmi a tretími osobami sporné, čo bude zakladať ďalšie súdne konania, v ktorých bude musieť žalobkyňa dokazovať, že predmetná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva so žalovaným. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že podmienkou, aby žalobkyňa mala právny záujem na požadovanom určení proti označenému žalovanému, je to, že sa žalobou vytvorí pevný základ pre právne vzťahy strán sporu a tým sa zabráni prípadným ďalším žalobám. Konštatoval, že je nepochybné, že na súde už prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, ktorej predmetom je i nehnuteľnosť, ku ktorej sa žalobkyňa domáha určenia, že patrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Poukázal na to, že od začiatku konania žalovaný nepopieral, že predmetná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, pričom súd v konaní sp.zn. 11 Pc 5/2016 o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa musí i tak zaoberať prejudiciálnou otázkou, či predmetný rodinný dom patrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, čím sa odstráni stav právnej neistoty medzi stranami sporu ohľadne vlastníctva predmetného rodinného domu. Podľa súdu prvej inštancie by bolo nadbytočné posudzovať a rozhodovať osobitným výrokom súdu v konaní sp.zn. 21 C 279/2015, či predmetná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, keď žalobou v tomto konaní sa nevytvorí pevný právny základ pre právne vzťahy medzi stranami sporu a keď už do týchto vzťahov bolo zasiahnuté podanou žalobou o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sa predbežne bude riešiť otázka bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu k predmetnej nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie, posudzujúc vec v čase vyhlásenia rozsudku v súlade s § 217 C.s.p., konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala naliehavosť právneho záujmu na požadovanom určení (§ 137 písm. c/ C.s.p.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému ako plne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v celom jeho rozsahu, podala včas odvolanie žalobkyňa. Dôvodila, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Žalobkyňa poukázala na to, že žaloba v predmetnej veci bola podaná dňa 14.4.2015, teda v čase, keď nebol podaný návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде. Návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bol podaný dňa 13.9.2016, teda sedem kalendárnych dní pred konaním pojednávania dňa 20.9.2016, na ktorom bol vynesený rozsudok vo veci určenia vlastníckeho práva. Z uvedeného, podľa žalobkyne, vyplýva, že žaloba o určenie vlastníckeho práva bola podaná takmer jeden a pol roka pred podaním žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, preto nie je zrejmé, prečo by mala znášať trovy konania, keď dôvod na zamietnutie žaloby vyvstal až jeden a pol roka po podaní žaloby. Podľa žalobkyne nie je zrejmé, z čoho súd prvej inštancie vyvodil záver o absencii naliehavého právneho záujmu na žalovanom určení. Žalobkyňa uviedla, že v konaní súdu predložila listinu stavebného úradu mestskej časti U., v ktorej sa uvádza: „Na základe dostupných dokladov Vám oznamujeme, že v spise sa nenachádza doklad, ktorým by bol vlastník pod menom X. W. uvedený na liste vlastníctva č. XXXX alebo na stavebnom povolení, či dodatočnej zmene stavby pred dokončením. Taktiež nebol stavebný úrad v kolaudačnom konaní vlastníkom pozemku a stavebníkom Y.. D. W. informovaný o zmene vlastníckeho alebo iného vzťahu k pozemku a stavbe. Z uvedeného dôvodu stavebný úrad pri nazretí do spisu požiadal navrhovateľa o stanovisko k Vašej žiadosti. Vlastník pozemku a stavby Y.. D. W. prostredníctvom splnomocnenca Y.. X. V. vyhlásil, že trvá na ponechaní navrhovateľa v takom stave, ako je uvedené v návrhu na kolaudáciu stavby“. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že súdu predložila prehlásenie zo dňa 27.4.2015, v ktorom sa žalovaný vyjadril, že nesúhlasí so zápisom žalobkyne do kolaudačného rozhodnutia, ktoré bolo určené stavebnému úradu. Ďalej žalobkyňa poukázala na to, že súdu predložila vyšetrovací spis R.:L.-XXX/ X-VYS-BX-XXXX, v rámci ktorého bolo zistené, že keď sa žalobkyňa dňa 2.3.2016 snažila dostať do sporného rodinného domu, bola na ňu privolaná policajná hliadka a následne bola žalobkyňa 9 hodín zadržovaná, keďže pred policajnou hliadkou nevedela hodnoverným spôsobom preukázať vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti, to všetko s vedomím žalovaného, ktorý podal na žalobkyňu, v súvislosti s jej vstupom do spornej nehnuteľnosti, trestné oznámenie. Poukázala aj na správu z mobilného telefónu žalovaného zo dňa 19.8.2016, podľa ktorej: „a dom je strážený SBS, len aby si vedela. Nie si na LV, nemáš tam čo robiť, ak máš nejaký problém, tak sa obráť na súd“, ako aj na zvukovú nahrávku zo dňa 2.3.2016, na ktorej právny zástupca žalovaného uvádza: „ Ešte nie je skolaudovaná, rozumiete. Dajte

mi list vlastníctva, nech mi dá OP, kde je napísaná M. X“. Žalobkyňa dôvodila aj tým, že do spisu doložila úverové zmluvy uzatvorené medzi ňou, žalovaným a Tatra bankou, a.s., z ktorých vyplýva, že žalobkyňa je spoludlžníčkou úverov. Žalobkyňa dôvodila, s poukazom na § 123 a § 124 Občianskeho zákonníka, že má mať k spornej nehnuteľnosti rovnaké práva a povinnosti ako žalovaný. Ak jeden spoluvlastník zneužíva svoje práva na úkor druhého spoluvlastníka, je potrebný zásah súdnej moci. V odvolaní ďalej uviedla, že žalovaný na jednej strane deklaruje pred orgánmi verejnej moci, že sporná nehnuteľnosť je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva, ale na druhej strane jej bráni vo vstupe do predmetnej nehnuteľnosti, keďže nie je uvedená ako spoluvlastníčka na LV, nehnuteľnosť dal strážiť bezpečnostnou službou, ktorá jej má brániť vo vstupe do nehnuteľnosti. Konanie žalovaného je účelové, napriek svojim vyjadreniam jej bráni vo vstupe do nehnuteľnosti. Žalobkyňa je vylúčená z užívania nehnuteľnosti a nakladania s ňou, čo je dostatočný dôvod na určenie vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že predbežne nepotrebuje vyriešiť otázku svojho vlastníckeho práva, keď o jej bezpodielovom spoluvlastníctve niet sporu, potrebuje však byť uvedená na LV, aby mohla tretím subjektom deklarovať svoje bezpodielové spoluvlastníctvo a podieľať sa na výkone vlastníckych práv k nehnuteľnosti, keďže tieto žalovaný popiera. Práve konanie žalovaného, ktorým popiera práva žalobkyne, zakladá naliehavý právny záujem žalobkyne na určení vlastníckeho práva. Odvolateľka navrhla odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a jej žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

3. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny, zo strany súdu prvej inštancie došlo k správnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a konanie nemá vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolanie žalobkyne považuje za nedôvodné. Uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha, že sporná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, pričom naliehavý právny záujem preukazuje tým, že právne postavenie strán sporu je neisté a účelom žaloby je poskytnutie ochrany žalobkyne, keďže žalovaný je na liste vlastníctva uvedený ako výlučný vlastník nehnuteľnosti, ktorý stav umožňuje žalovanému nakladať s nehnuteľnosťou bez súhlasu žalobkyne a žalobkyňa nebude bez rozhodnutia súdu účastníčkou stavebného konania. Podľa žalovaného správne rozhodol súd prvej inštancie, keď žalobu žalobkyne zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, má žalobca, podľa ustálenej judikatúry, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené, za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Žalovaný poukázal na to, že vlastníctvo žalobkyne k nehnuteľnosti nikdy nespochybňoval, čo potvrdil vo výpovedi na pojednávaní dňa 24.4.2016, ako aj vo vyjadreniach zo dňa 10.6.2016 a 20.10.2015. Uviedol, že podal žalobu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, v ktorej do aktív zahrnul aj nehnuteľnosť, ku ktorej žalobkyňa žiada určiť, že patrí do bezpodielového spoluvlastníctva jej a žalovaného. Existencia bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného tak sporná nie je, neexistuje stav neistoty právneho postavenia žalobkyne, a teda ani naliehavý právny záujem. Žalovaný poukázal na to, že manželstvo so žalobkyňou bolo rozvedené, došlo tak k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva a žalobkyňa si bola vedomá toho, že k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva, ktorého súčasťou je aj predmetná nehnuteľnosť, dôjde. Otázka spoločného vlastníctva k spornej nehnuteľnosti bude riešená v konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, pričom má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva. Preto nie je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníctva v prejednávanej veci. Žalobkyňou uplatnené odvolacie dôvody nie sú spôsobilými odvolacími dôvodmi. Navrhol odvolaciemu súdu rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalobkyňa sa už k vyjadreniu žalovaného nevyjadrila.

5. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 22. mája 2019; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

6.1. Žalobkyňa sa predmetnou žalobou domáha určenia, že sporná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva so žalovaným, z dôvodu, že túto nadobudli počas trvania manželstva. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení, v súlade s ustanovením § 80 písm. c/ O.s.p. (žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p.) odôvodnila tým, že jej právne postavenie je neisté, keď žalovaný je na liste vlastníctva zapísaný ako výlučný vlastník spornej nehnuteľnosti, ktorý stav mu umožňuje bez akéhokoľvek obmedzenia nakladať s nehnuteľnosťou bez súhlasu žalobkyne napriek tomu, že nehnuteľnosť patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Dôvodila, že manželstvo so žalovaným stále trvá, v dôsledku čoho sa žalobkyňa nemôže na súde domáhať vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, v ktorom konaní by súd, v rámci predbežnej otázky, riešil predmet bezpodielového spoluvlastníctva. Preto existuje reálne nebezpečenstvo, že žalovaný predmetnú nehnuteľnosť predá, čím by došlo k porušeniu vlastníckych práv žalobkyne. Po podaní žaloby o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželov zo strany žalovaného žalobkyňa odôvodňovala naliehavý právny záujem tým, že i keď žalovaný nepopiera jej vlastnícke právo k nehnuteľnosti, neumožňuje jej ho realizovať.

6.2. V danom spore vykonal súd prvej inštancie všetko navrhované dokazovanie, ktoré bolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 C.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, keď na prejednávany prípad použil ustanovenia § 137 písm. c/ a § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p. a správne ustálil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhoveli, súd prvej inštancie aj riadne odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie vecí, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán súvisiacimi s predmetom konania.

6.3. Odvolateľka v odvolaní namietala, že nie je zrejmé, z čoho súd prvej inštancie vyvodil záver o absencii naliehavého právneho záujmu, keď listinnými dôkazmi preukázala, že žalovaný rozporuje jej vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti a bráni jej vo vstupe do nehnuteľnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, správne súd prvej inštancie, postupujúc podľa § 217 ods. 1 veta prvá C.s.p., ustálil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že sporná nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného. Základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby (akou je aj žaloba v preskúmvanej veci) je v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. (ako aj § 137 písm. c/ C.s.p.) existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. Určovacia žaloba predpokladaná uvedeným ustanovením je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde možno pomocou nej eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnjšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu, tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov účastníkov. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú práve s podmienkou naliehavého právneho záujmu; ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať, že ich určovacia žaloba bude plniť, nebude ani naliehavý právny záujem na takomto určení.

6.4. Zo spisu vyplýva, že žalovaný vlastnícke právo žalobkyne k dotknutej nehnuteľnosti nepopiera a na súde (podľa zistení odvolacieho súdu v súčasnosti na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 7 C 42/2017) sa vedie konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, do ktorého bezpodielového spoluvlastníctva manželov je zahrnutá aj dotknutá nehnuteľnosť. Vzhľadom na túto skutočnosť je, podľa názoru odvolacieho súdu, správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalobkyňa nepreukázala naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keďže v súčasnosti prebieha konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, v ktorom je ako predmet bezpodielového spoluvlastníctva uvedená aj dotknutá nehnuteľnosť, otázka spoluvlastníctva k tejto nehnuteľnosti bude v tomto konaní riešená a má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu (pozri aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 10. apríla 2014, sp.zn. 3 Cdo 460/2013).

6.5. Pokiaľ žalobkyňa odôvodňuje naliehavý právny záujem skutočnosťou, že jej žalovaný bráni vo výkone vlastníckeho práva, prípadne môže nehnuteľnosť bez súhlasu žalobkyne previesť na tretiu osobu, odvolací súd uvádza, že pre takéto prípady existujú iné, efektívne, právne prostriedky ochrany práv, ktoré môže žalobkyňa využiť.

6.6. Pokiaľ ide odvolanie žalobkyne proti výroku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške podľa § 255 ods. 1 C.s.p., odvolací súd uvádza, že rozhodovanie o trovách konania ovláda zásadu úspechu v konaní, ktorá sa uplatňuje tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré jej vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Súd prvej inštancie preto správne rozhodol o trovách konania, keď žaloba žalobkyne bola v celom rozsahu zamietnutá, a tak v spore plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Bez relevancie je tak skutočnosť, kedy bola podaná žaloba v prejednávanej veci a kedy žaloba o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva.

7. Záverom odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania žalobkyne vo vzťahu k výroku napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba zamietnutá, nie je spôsobilý spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v nich uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, postupom podľa § 387 odsek 1 C.s.p., ako vecne správny potvrdil.

8. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný mal v odvolacom konaní plný úspech, preto má aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).